

LIITE 9 Natura-selvitys

Raportti	Laatija	Päivämäärä
Lautamäen tuulivoimahanke Natura-selvitys, Lutakkoneva	WSP Finland Oy Oy	26.1.2026

Lautamäen Tuulivoima Oy

**Lautamäen tuulivoimahanke:
Natura-selvitys, Lutakkoneva (FI0800014,
SAC)**

26.1.2026

319110

Sisällysluettelo

1.	Johdanto	3
2.	Hankkeen kuvaus	4
3.	Natura-alueen kuvaus	6
3.1	Yleiskuvaus	6
3.2	Suojeluperusteet	6
3.2.1	Luontotyytit	6
3.2.2	Suojeluperusteiset lajit	8
4.	Mahdolliset vaikutukset	10
4.1	Suorat vaikutukset	10
4.2	Epäsuorat vaikutukset	10
5.	Johtopäätökset	12
	Lähdeluettelo	13

---

1. Johdanto

Tämän Natura-selvityksen tavoitteena on arvioida, onko todennäköistä, että suunnitellulla Lautamäen tuulivoimahankkeella on merkittäviä vaikutuksia Natura 2000 -suojelualueen Lutakkoneva (FI0800014, SAC) suojeluperusteisiin ja onko hankkeessa tarvetta tehdä luonnonsuojelulain (9/2023) 35 §:n mukainen Natura-arviointi. Natura-selvitys laaditaan osana tuulivoimahankkeen ympäristövaikutusten arviointimenettelyä (YVA).

---

2. Hankkeen kuvaus

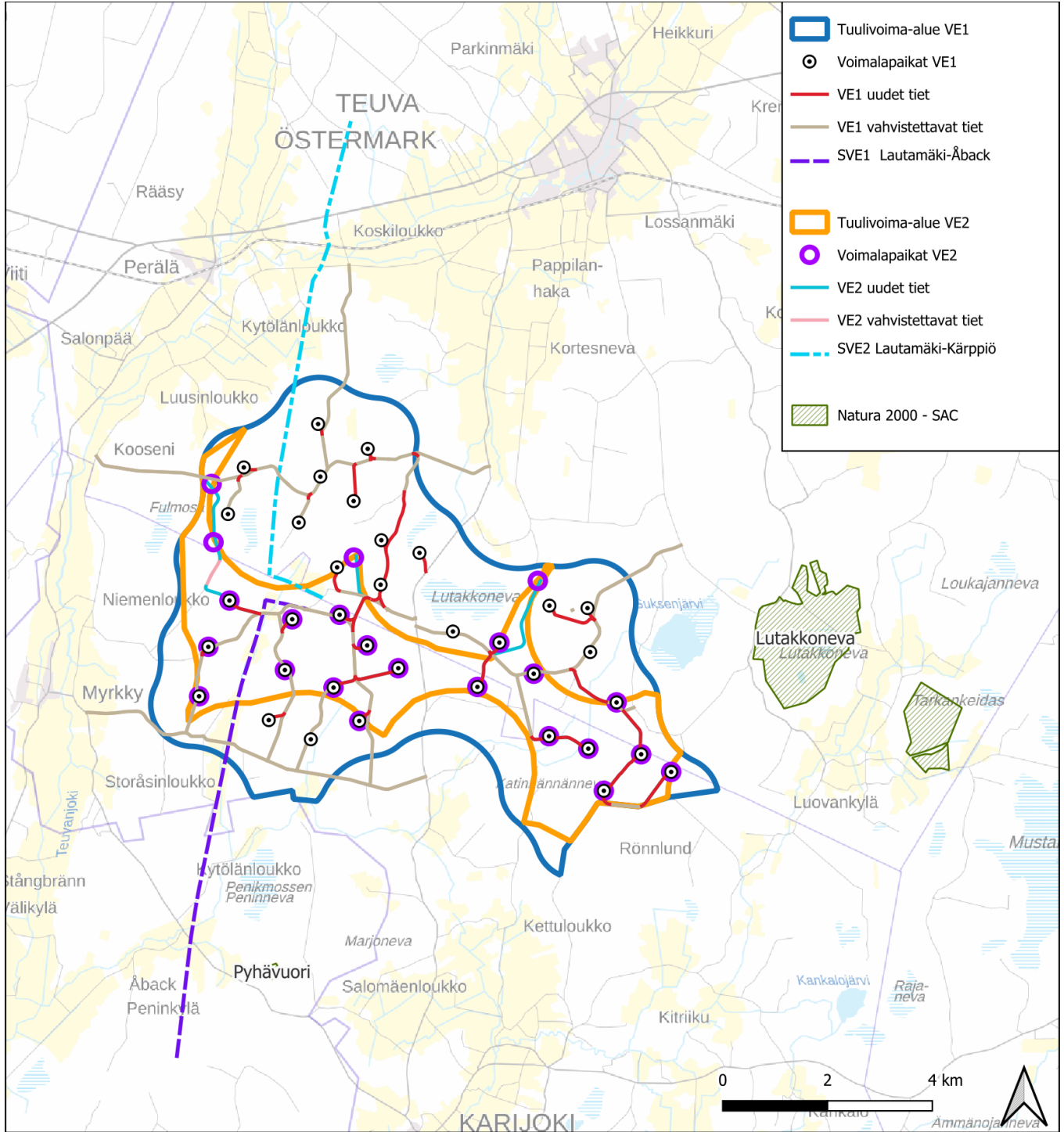
Lautamäen tuulivoima-alue sijoittuu Teuvan ja Karijoen kuntien rajalle. Suunniteltu tuulipuisto sijoittuu noin 2,8 km Teuvan keskustasta etelään/lounaaseen ja 3 km Karijoen keskustasta pohjoiseen/luoteeseen.

Tuulivoima-alueen osalta YVA-menettelyssä tarkastellaan seuraavia vaihtoehtoja:

- **VE0:** Hankkeen toteuttamatta jättäminen
- **VE1:** Tuulivoima-alueelle rakennetaan 36 yksikköteholtaan 7–10 MW:n tuulivoimalaa. Tuulivoima-alueen kokonaisteho on maksimissaan 360 MW ja alueen pinta-ala 5 612 ha.
- **VE2:** Tuulivoima-alueelle rakennetaan 23 yksikköteholtaan 7–10 MW:n tuulivoimalaa, jolloin tuulivoima-alueen maksimiteho on 230 MW ja alueen pinta-ala 1 961 ha.

Lisäksi sähkönsiirtoreitin osalta YVA-menettelyssä tarkastellaan kahta eri päävaihtoehtoa (SVE1 ja SVE2).

Hankkeen suunnitelmien mukaan lähin suunniteltu rakentamistoimenpide Natura-alueeseen nähden on tuulivoimala, jonka etäisyys Lutakkonevan Natura-alueesta on lyhimmillään noin 2,4 km (VE1 ja VE2) (Kuva 2.1). Tämä voimala on myös koko hankkeen lähin suunniteltu rakenne Natura-alueen rajasta. Tuulivoima-alueen raja sijoittuu lähimmillään noin 1,9 kilometrin päähän. Sähkönsiirtoreitin etäisyys Natura-alueesta on selvästi suurempi, lyhimmillään noin 8,3 km (SVE1 ja SVE2).

Tulostettu 23/01/2026, ST.
 Lähteet: Natura-alueet, SYKE
 Pohjakartta © Maanmittauslaitos

Kuva 2.1. Lautamäen tuulivoima-alueen ja sähkönsiirron vaihtoehtojen sijoittuminen lähialueiden Natura 2000 -alueisiin nähden.

3. Natura-alueen kuvaus

3.1 Yleiskuvaus

Lutakkonevan Natura-alue (FI0800014) on pinta-alaltaan noin 455 hehtaaria. Natura-alue muodostuu kahdesta toisistaan erillisestä osa-alueesta, jotka on kuitenkin rajatu samaan Natura 2000 -alueeseen. Alue on sisällytetty osaksi Suomen Natura-verkosta luontodirektiivin perusteella (SAC) (Lutakkoneva, Natura 2000 -tietolomake).

Lutakkoneva on laaja ja luonnontilainen keidassuo, jonka keskiosissa esiintyy runsaasti allikoita ja kuljuja sekä hyvin kehittynyt kermirakenne. Suon päätyyppejä ovat rahkaräme ja lyhytkorsineva, ja koillisosassa avautuu laajoja silmäkenevoja. Suon laitteet ovat kapeita ja osin ojitettuja, mutta keskiosa on säilynyt luonnontilaisena. Alueella esiintyy Natura-luontotyyppisiä, kuten keidassuot ja puustoiset suot, ja sen monimuotoisuutta lisää Iso-Parran vanhat metsät, joissa kasvaa järeitä kuusia, mäntyjä ja haapoja sekä esiintyy lehtolaikkuja (Lutakkoneva, Natura 2000 -tietolomake).

Alue on merkittävä sekä lajiston että maiseman kannalta. Lutakkonevalla pesii monipuolinen linnusto, ja Iso-Parran metsissä elää palokärki sekä liito-orava. Suojeluarvoa korostavat luonnontilaiset suot ja vanhat metsät sekä alueen uhanalaiset lajit. Lutakkoneva on myös arvokas retkeilykohde (Lutakkoneva, Natura 2000 -tietolomake).

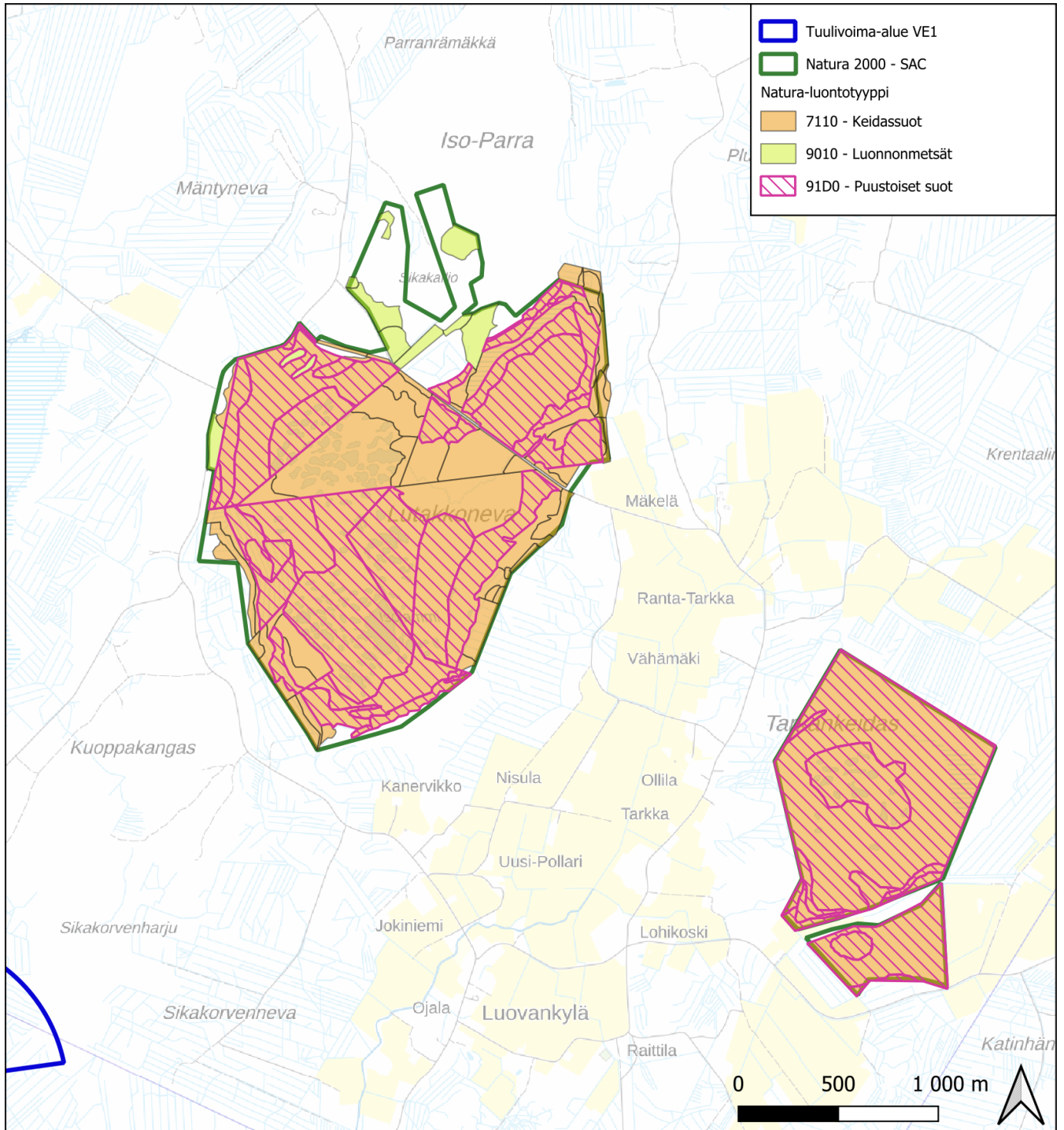
3.2 Suojeluperusteet

3.2.1 Luontotyypit

Lutakkonevan Natura-alueen suojeluperusteena ovat EU:n luontodirektiivin (92/46/ETY) liitteen I mukaisista luontotyypeistä keidassuot (7110), boreaaliset luonnonmetsät (9010) ja puustoiset suot (91D0) (Taulukko 3.1 ja Kuva 3.1). Suojeluperusteisiin lajeihin kuuluu liito-orava (*Pteromys volans*) (Lutakkoneva, Natura 2000 -tietolomake).

Taulukko 3.1. Lutakkonevan Natura-alueen suojeluperusteena olevat luontotyypit. Tiedot ovat Natura-tietolomakkeesta sekä Metsähallituksen (MH) laatimien biotooppikuvioiden pinta-alatiedoista. Edustavuus: erinomainen (A), hyvä (B), merkittävä (C) tai ei merkittävä (D). Suhteellinen pinta-ala eli luontotyypin pinta-ala verrattuna kyseisen luontotyypin kokonaispinta-alaan koko maassa: 15–100 %, 2–15 % tai 0–2 %. Yleisarviointi eli kokonaisarviointi alueen merkityksestä kyseisen luontotyypin suojelulle: alue on erittäin tärkeä, alue on tärkeä tai alueella on merkitystä.

Koodi	Luontotyyppi	Pinta-ala (ha) (tietolomake)	Pinta-ala (ha) (biotooppikuviot, MH)	Edustavuus	Suhteellinen pinta-ala	Yleisarviointi
7110	keidassuo	395	408	A	C	B
9010	boreaaliset luonnonmetsät	27	15	B	C	B
91D0	puustoiset suot	355	309	B	C	B

Tulostettu 07/01/2026, ST.
 Lähteet: Natura-alueet: SYKE
 Pohjakartta © Maanmittauslaitos

Kuva 3.1. EU:n luontodirektiivin (92/46/ETY) liitteen I mukaisten luontotyyppien esiintyminen Lutakkonevan Natura-alueella Metsähallituksen biotooppikuvioiden perusteella.

Seuraavassa on kuvattu suojeluperusteena olevien luontotyyppien ominaispiirteitä Natura 2000 - luontotyyppioppaan (Airaksinen & Karttunen, 2001) mukaisesti.

Keidassuot

Keidassuot ovat ombrotrofisia, niukkaravinteisia soita, jotka saavat ravinteensa pääasiassa sadevedestä. Niiden vedenpinta on yleensä ympäröivää maastoa korkeammalla, ja suota luonnehtivat rahkasammalmättäät, jotka kasvattavat suon pintaa. Tyypillisiä kasvillisuusyhdykskuntia ovat mm. *Erico-Sphagnetalia magellanici* ja *Scheuchzerietalia palustris*. Keidassoilla voi esiintyä vesiallikoita, erityisesti Suomessa, Ruotsissa ja Britteinsaarilla. Suo katsotaan luonnontilaiseksi, jos se ylläpitää turvetta tuottavat olosuhteet ja kasvillisuuden. Myös suot, joissa turpeen muodostuminen on väliaikaisesti pysähtynyt esimerkiksi palon tai kuivuuskauden vuoksi, luetaan mukaan.

Metsähallituksen laatimien biotooppikuvioiden perusteella luontotyyppiä esiintyy koko Lutakkonevan Natura-alueella lukuun ottamatta pohjoisia kallio-osia (Kuva 3.1).

Boreaaliset luonnonmetsät

Luontotyyppiin kuuluvat vanhat luonnonmetsät sekä luonnontilaiset paloalat ja palon jälkeen luonnontilaisina kehittyneet nuoret metsät. Vanhat luonnonmetsät ovat metsien kliimaksi- tai myöhäisiä sukkessiovaiheita, joihin ihmistoiminta on vaikuttanut vain vähän tai ei lainkaan. Luonnonmetsät ovat monien uhanalaisten lajien, erityisesti sienten, jäkälien, sammalien ja hyönteisten elinympäristöjä. Luontotyypin luonnontilaisuuden kannalta keskeisintä on puuston luonnontilaisuus, joka ilmenee puuston satunnaisena jakautumisena ja kerroksellisuutena, kuolleen puuston suurena määränä ja elävän puuston vaihtelevana kokorakenteena.

Metsähallituksen biotooppikuvioiden perusteella luontotyyppi esiintyy pääosin Natura-alueen pohjoisosassa sekä pienialaisena laikkuina länsireunalla (Kuva 3.1). Alueelta on havaittu myös töyhtötiainen, joka on vanhoille havu- ja sekametsille tyypillinen laji ja kertoo alueen luonnontilaisuudesta (Lajitietopyyntö 7.11.2025).

Puustoiset suot

Luontotyyppi käsittää havu-, havu-lehti- tai lehtipuustoisia suometsiä. Vesi on aina hyvin niukkaravinteista. Puustokerroksessa vallitsevat yleensä hieskoivu, paatsama, mänty ja kuusi. Kenttäkerroksessa on soille tai yleisemmin niukkaravinteisille paikoille luonteenomaisia lajeja, kuten varpuja, rahkasammalia ja saroja. Luontotyyppiin kuuluvat boreaalisella alueella myös kuusta kasvavat korvet, jotka ovat minerotrofisia soita suoyhdistymien reunoilla, erillisinä juotteina laaksoissa tai painaumissa ja purojen varsilla.

Metsähallituksen biotooppikuvioiden perusteella luontotyyppiä esiintyy avosoiden reuna-alueilla ja muilla metsäisemmällä alueilla (Kuva 3.1).

3.2.2 Suojeluperusteiset lajit

Liito-orava

Liito-orava (*Pteromys volans*) on EU:n luontodirektiivin liitteiden II ja IV(a) laji ja lisäksi Suomessa rauhoitettu eläin. Liitteen II lajina sen suotuisan suojelutason turvaamiseksi on osoitettava Natura 2000 - alueita, ja liitteen IV(a) lajina se on koko esiintymisalueeltaan tiukasti suojeltu siten, ettei lajin lisääntymis- ja levähdyspaikkoja saa hävittää tai heikentää. Liito-oravan tyypillistä elinympäristöä on varttunut kuusivaltainen sekametsä, jossa on järeää puustoa, kolopuita pesä- ja piilopaikoiksi sekä lehtipuita ravinnoksi. Lajin suosimia pesäpaikkoja ovat etenkin vanhat haavat, joissa on käpytikan kovertamia koloja. Liito-orava voi kelpuuttaa myös pöntön pesäpaikakseen (Nieminen & Ahola 2017). Liito-oravahavaintoja on tehty Lutakkonevan Natura-alueen pohjoisosissa, Sikakalliota ympäröivissä metsissä (Lajitietopyyntö 7.11.2025).

4. Mahdolliset vaikutukset

Tämän Natura-selvityksen tarkoituksena on arvioida, voiko Lutakkonevan Natura-alueen suojeluperusteille aiheutua todennäköisesti merkittäviä vaikutuksia. Mikäli todennäköisesti merkittäviä vaikutuksia suojeluperusteille tunnistettaisiin, olisi hankkeessa laadittava luonnonsuojelulain 35 § mukainen kattavampi Natura-arviointi.

Tässä luvussa tarkastellaan niitä mahdollisia mekanismeja, joiden kautta vaikutuksia suojeluperusteille saattaisi teoriassa aiheutua, ja tunnistetaan mahdolliset todennäköisesti merkittävät vaikutukset.

Natura-selvityksessä ei tarkastella kaikkia mahdollisia vaikutuksia Natura-alueen luonnonoloihin, vaan ainoastaan Natura-alueen suojeluperusteisiin. Lutakkonevan Natura-alueen suojeluperusteena on kolme luontotyyppiä ja yksi laji, kuten edellä on kuvattu.

4.1 Suorat vaikutukset

Lutakkonevan Natura-alueelle ei kohdistu Lautamäen tuulivoima-alueen seurauksena rakentamista. Hankkeessa ei suunnitella Natura-alueelle ulottuvia sähköreittejä tai tiestöä, joten tuulivoima-alueen toteuttaminen ei edellytä puuston poistoa tai maanmuokkausta Natura-alueella.

Tämänhetkisten suunnitelmien perusteella lähimmän tuulivoimalan etäisyys Natura-alueen rajasta on noin 2,4 kilometriä, ja sähkönsiirtoreitin etäisyys Natura-alueesta on lähimmillään noin 8,3 kilometriä (SVE1 ja SVE2). Näin ollen siinäkin erittäin harvinaisessa tapauksessa, että tuulivoimala kaatuisi, sen osat eivät ulottuisi Natura-alueelle. Tuulivoimaloiden tai sähkönsiirtoreittien rakentaminen ei myöskään edellytä ihmisten tai työkonoiden liikkumista Natura-alueella, joten suojeluperusteena oleviin luontotyyppeihin ei kohdistu myöskään suoraa kulumista. Tuulivoimaloista tai voimajohdoista alkunsa saavat tulipalot, jotka pääsevät leviämään maastopaloksi, ovat mahdollisia mutta hyvin epätodennäköisiä.

Suojeluperusteiselle liito-oravalle ei kohdistu suoria vaikutuksia hankkeen seurauksena, sillä hankkeen rakentamistoimet eivät ulotu Lutakkonevan Natura-alueelle. Natura-alueelle ei sijoitu rakentamista, teitä tai sähköreittejä, eikä alueella tarvita puuston poistoa, maanmuokkausta tai työnaikaista liikkumista. Natura-alueen pesäpuihin ei hankkeen toteuttamisen myötä kohdistu minkäänlaisia toimenpiteitä.

Hankkeella ei ole suoria vaikutuksia Natura-alueen suojeluperusteisiin.

4.2 Epäsuorat vaikutukset

Maastokarttatarkastelun perusteella pintavedet eivät virtaa tuulivoima-alueelta kohti Lutakkonevan Natura-aluetta. Hanke ei siis aiheuta muutoksia suojeluperusteena olevien luontotyyppien vesitalouteen.

Tuulivoima-alueen toteutuessa tuulivoimaloiden, nostoalueiden, sähkönsiirtoreittien, mahdollisten sähköasemien ja uuden tiestön ympäriltä poistetaan puustoa. Raivatun metsäalueen reunassa valo-, kosteus- ja tuuliolosuhteet muuttuvat, mikä aikaansaa ympäröivistä metsäalueista poikkeavan mikroilmaston muodostumisen (Tolvanen, 1997). Metsäisten luontotyyppien kohdalla reunavaikutuksen arvioidaan yltävän noin 50 metrin päähän avoimeksi raivatusta alueesta (Ylisirniö ym., 2016). Lähimmät

voimalapaikat on suunniteltu yli kahden kilometrin päähän Natura-alueen rajasta, jolloin reunavaikutuksia ei alueen puustoisille luontotyypeille synny.

Tuulivoima-alueen yhteydessä rakennetaan uusia teitä ja parannetaan jo olemassa olevaa tieverkostoa, mikä voisi lisätä ihmisten liikkumista alueella. Tieverkoston toimenpiteet eivät sijoitu Natura-alueen suuntaan, jolloin ihmisen liikkumisen ei arvioida lisääntyvän tällä alueella, eikä tästä aiheutuvia häiriövaikutuksia synny. Uudet tieyhteydet eivät myöskään aiheuta merkittävää elinalueiden pirstoutumista liito-oravan kannalta.

Natura-alueelle voi kantautua tuulivoimaloiden aiheuttamaa melua ja valonvälkettä, mutta niiden vaikutus liito-oravaan jää vähäiseksi etäisyyden vuoksi. Liito-orava on hämärä- ja yöaktiivinen laji, joka voi häiriintyä kovasta, äkillisestä tai jatkuvasta melusta sekä voimakkaasta valosta. Tuulivoimaloiden häiriövaikutusten on kuitenkin todettu lievenevän tyypillisesti jo noin 100–200 metrin etäisyydellä voimalasta (Hötker ym. 2006). Koska lähin voimala sijaitsee noin 2,4 kilometrin päässä Natura-alueen rajasta, melulla ja välkkeellä ei arvioida olevan merkittävää vaikutusta liito-oravan elinympäristöön Natura-alueella.

Häiriövaikutusten kautta ei aiheudu merkittäviä vaikutuksia millekään suojeluperusteelle.

Muita mahdollisesti merkittäviä epäsuoria vaikutusmekanismeja ei tunnistettu.

---

5. Johtopäätökset

Tämän selvityksen perusteella Lautamäen tuulivoimahanke ei aiheuta Lutakkonevan Natura-alueelle merkittäviä suoria tai epäsuoria vaikutuksia, koska lähimmät rakenteet sijoittuvat useiden kilometrien päähän, eikä rakentaminen suuntaudu Natura-alueelle. Melu, välke, reunavaikutus tai muuttunut liikkuminen eivät etäisyyksien vuoksi heikennä alueen luontotyyppejä tai liito-oravan elinympäristöä. Hankkeella ei siis arvioida olevan merkittäviä vaikutuksia Natura-alueen suojeluperusteisille luontotyypeille tai lajille.

Todennäköisesti merkittäviä vaikutuksia ei aiheudu, eikä hankkeelle ole tarpeen suorittaa varsinaista, luonnonsuojelulain 35 § mukaista Natura-arviointia.

Lähdeluettelo

Airaksinen, O. & Karttunen, K. 2001. Natura 2000 -luontotyyppiopas. 2. korjattu painos. Suomen ympäristökeskus. Helsinki, 2001. 194 sivua.

Hötger, H., Thomsen, K.-M. & H. Jeromin. 2006. Impacts on biodiversity of exploitation of renewable energy sources: the example of birds and bats. Michael-Otto-Institut imNABU, Bergenhusen.

Natura 2000 tietolomake. 2018. Lutakkoneva (FI0800014).
<https://paikkatieto.ymparisto.fi/natura/2018/tietolomakkeet/FI0800014.pdf>

Nieminen, M., & Ahola, A. 2017. Euroopan unionin luontodirektiivin liitteen IV lajien (pl. lepakot) esittelyt. Suomen ympäristö 1/2017. [Euroopan unionin luontodirektiivin liitteen IV lajien \(pl. lepakot\) esittelyt](#)

Suomen lajitietokeskus. 2025. Lajitietopyyntö 7.11.2025. <https://laji.fi/observation>

Tolvanen, A., & Laine, K. 1997. Effects of reproduction and artificial herbivory on vegetative growth and resource levels in deciduous and evergreen dwarf shrubs. *Canadian journal of botany*, 75(4), 656-666.

Ylisirniö, A. L., Mönkkönen, M., Hallikainen, V., Ranta-Maunus, T., & Kouki, J. 2016. Woodland key habitats in preserving polypore diversity in boreal forests: effects of patch size, stand structure and microclimate. *Forest Ecology and Management*, 373, 138-148.

Oulussa 26.1.2026

WSP Finland Oy

Laatinut:

Silja Töyrylä
FM biologi
Ympäristöjohtaminen

Tarkastanut:

Janne Varjola
Tiimipäällikkö
Ympäristöjohtaminen